

בג"צ 3138/16 - שלמה שקד נ' השרה מירי רגב - משרד התרבות והספורט

בג"צ 3138/16 - שלמה שקד נ' השרה מירי רגב - משרד התרבות והספורט ואח'עליו
בג"צ 3138/16
שלמה שקד

נגד

1. השרה מירי רגב - משרד התרבות והספורט
2. חיה קול-אל אייכנראנד - רכזת הוועדה הציבורית בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק [19.04.2016]

כבוד הנשיאה מ' נאור

כבוד השופט ח' מלצר

כבוד השופט נ' סולברג

עתירה למתן צו על-תנאי

בשם העותר:

בעצמו

פסק-דין

השופט נ' סולברג:

1. עתירה למתן צו על-תנאי, בגדרה דורש העותר כי המשיבה 1, בתפקידה כיושבת ראש ועדת השרים לענייני סמלים וטקסים (להלן: "ועדת השרים"), תבחן בשנית את מועמדותו להשאת משואה בטקס יום העצמאות תשע"ו.
2. הנושא המרכזי לשנת העצמאות הקרובה אשר נבחר על-ידי ועדת השרים הוא "גבורה אזרחית - מדינת ישראל מצדיעה לאזרחיה". העותר הגיש את מועמדותו להדלקת המשואות לוועדה הציבורית המייעצת (להלן: "הוועדה הציבורית"), אשר באחריותה להמליץ על המועמדים להדלקת המשואות לוועדת השרים. המשיבה 2 משמשת כרכזת הוועדה. לטענת העותר, הוא רואה עצמו מתאים להיכלל בקרב משיאי המשואות בשל היותו חושף שחיתות בחברת רפא"ל, ולוחם אזרחי בשחיתות ציבורית במשך שנים רבות. לדבריו, חושפי השחיתות הם גיבורים המשלמים מחיר יקר, אישי וכלכלי, על חשיפת השחיתות. ביום 6.4.2016 נבחרו 14 משיאי המשואות, והעותר לא הופיע ברשימה זו. לאור האמור, הסעד המבוקש בעתירה הוא כי נורה למשיבה 1 לעיין שנית במועמדותו של העותר, ולחייבה להיות נוכחת בוועדה לשם כך. העותר סבור, כי "אין ספק שהשרה תשתכנע לרשום את העותר ברשימת משיאי המשואות תשע"ו, לתפארת מדינת ישראל". בעתירה לא מפורט איזה פגם נפל, לשיטת העותר, בבחינת המועמדות, פרט לעצם העובדה כי הוא לא נכלל ברשימת משיאי המשואות בסופו של דבר.
3. דין העתירה להידחות.

4. הכללים הרלבנטיים לענייננו נקבעו בתקנון לבחירת מדליקי המשואות בטקס ערב יום העצמאות, כפי שתוקן בהחלטת ממשלה מספר 1188 (ס/ט4) ביום 15.1.2014 (להלן: "התקנון"). תקנון זה קובע את אופן בחירת חברי הוועדה ואת סדרי עבודת הוועדה. כמו כן נקבע בתקנון כי "מדליקי המשואות אמורים לייצג בזהותם האישית, פועלם, זיקתם ו/או ייצוגם את הנושא המרכזי של שנת העצמאות הנדונה, ואת החברה הישראלית במלואה - בזיקתה לנושא האמור, וזאת מנקודות ראות רבות ככל האפשר והמימדים החשובים מן הבחינה הציבורית" (סעיף ד(1)). כמו כן קובע התקנון כי הוועדה תבחן את המועמדים שהוצעו, ותמליץ על מדליקי המשואות בהתאם לרלבנטיות לנושא שנבחר, ותוך שקילת מגוון הנבחרים מבחינת רקעם, מוצאם, מינם, גילם וכיוצא באלה (סעיף ה(3) לתקנון). עם גיבוש ההמלצות הן מועברות לאישורו של יו"ר ועדת השרים, אשר רשאי ככל שימצא לנכון, לאשר מועמד, להשיב את הדיון במועמדות אל הוועדה לשיקול נוסף, או לדחות מועמד באישור ועדת השרים (סעיף ו(2) לתקנון). העתירה דן באה אפוא לתקוף את שיקול דעתה של המשיבה 1, המכהנת כיו"ר ועדת השרים, ולא לצצה לקבל החלטה להורות לוועדה לדון בשנית במועמדותו של העותר.
5. כפי שנפסק בהקשרים אחרים, נקודת המוצא היא כי אין זה מדרכו של בית המשפט להתערב בשיקוליהם של ועדות וגופים העוסקים במתן פרסים וציונים, מקום שבו ההחלטה על מתן הפרס היא של גוף מקצועי אשר בידו הנתונים והידע לקבל את ההחלטה (בג"ץ 2205/97 מאסלה נ' שר החינוך והתרבות, פ"ד נא(1) 233, 238 (1997)). כך במשפט הפרטי ביחס לחוזה למתן ציונים (סעיף 33 לחוק החוזים [חלק כללי], תשל"ג-1973), כך במשפט הציבורי (בג"ץ 2769/04 יהלום נ' שרת החינוך, התרבות והספורט, פ"ד נח(4) 823, 829-833 (2004) (להלן: "עניין יהלום"); בג"ץ 2454/08 פורום משפטי למען ארץ ישראל נ' פרופ' יולי תמיר - שרת החינוך, פסקה 6 (17.04.2008) (להלן: "עניין הפורום המשפטי למען ארץ ישראל")). מעבר לכך, הדוגמאות המצויות בפסיקה עוסקות בביקורת שיפוטית על זהותו של מי שנבחר על-ידי הגוף המקצועי. עתירות לחיוב בחירתו, או שקילת מועמדותו של מי שלא נבחר - לא מצינו.
6. כאמור, העותר לא הצביע על פגם כלשהו בהליך שקילת מועמדותו. הוא אף לא טען לכך. עיקר תלונתו היא אך ורק על התוצאה שאליה הגיעה הוועדה, והעובדה כי הוא לא נבחר על-ידיה בסופו של דבר להיות בין משיאי המשואות. ברם, כפי שהובהר לעיל, בנסיבות אלו אין הצדקה להתערבות בית משפט זה בהחלטות הגוף המקצועי והמוסמך. משכך, דינה של העתירה להידחות בהעדר עילה.
7. לאור האמור לעיל, העתירה נדחית. משלא נתבקשה תגובה, אין צו להוצאות. ניתן היום, י"א בניסן התשע"ו (19.4.2016).